

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 18

Tilleggspørsmål nr.

Emne: Juletre og julekalm

Oppskr. av: Ase Turkedalen

(adresse): Leveld

Fylke: Buskerud

Herad: Fal

Bygdelag: Nordbygdi

Gard: Turkedalen

G.nr. 64 Br.nr. 3-4

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. Ja

B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

Juletre, og julekalm,

1.) Ja. Nå er det vanlegt,

2.) Ja. Her i bygdi var det vist ikke mange som visste hva juletre var før i 1879 ell. 80.

Men hadde daa ein skullearar, utanfor bygdaen, og han stelte til julefesten på skulehuset aat oss skuliborn, Lararen svalla, um dette ein av dagane, fyrst jo, at han ville stelte til juletre, og at me skulle svalles um det herre, så han fekk vita kor mange, som vert med. Dånn daa eg svalla um det ved far, meinte ikke han, eg skulle fåa vara med din. Han viste nok ikkeje hva tilstelling dette var.

Men så hadde nok lararen taka med far og eg fekk vara med likevel. Det kostta 0,25 øre for levar, og lararen hadde kjøpt inn litt julefrestas, gos og ei liti gaave til levar. Eg hugga, eg fekk ein skrivpen.

Julefesten var ein kvelde i joli og mange av foreldri var også med. Far sa det sådan at det var ein fin og god tilstelling.

3. I Sidan var det julefest i om lag firelv levar aar, aat skulibornen til året 1900, og så var det kvart aar. Ein heimkommun

amerikasun. Knut Nedrebråten opprettet i 1936 eit legat påa, kr. 6000, der rørburne stål gaa til julefeststår i Voldedalen og Leveld skulekrinsar. Etter 1900 har det vorte nok sør vanleg med julefeststår antil i kyrkja ell på skulehus av annan se lag, ungdomslag, avhaldslag og barnelag. I Nissane var det vist unntak vanlig med juletre i perioden 1890-1900, kansje litt før, påa slike stader. No har det lært seg vori stileik og bruk i alle bynar, antil det er born der ell ikkje, ja um, det er berre ein, ell to, som bur i eit lite hus, sør har dei eit lite juletre.

Fr. 4. Nei, men du måkka bruke ein strøydel på stengagolvet. Men um, det seinare.

Fr. 5. Nei, ikkje annan ell med potteblommar, f. d. julerosier.

Fr. 6. Det var og er mange slags størelser. Hva din døt stavaude på golvet ell på ein skammel i stova, er det kansje to meter, men i eit lite rum, der din ofte har det på bordet, er det berre i perioden 1 metr. høgt. Men på festar i kyrkja ell skulehus er det gjerne fire meter.

Fr. 7. a/ Ya din kjøpar gjerre lett julefeststår, tøypper papirrestour, ell papirkorgar.

b/ Gjølvant er det gos mange gos.

No har dei ofte elektriskt gos i treuf, so sopp i kyrkja ell andre støre festar.

Fr. 8. Høst dei vaksine.

Fr. 9. Gjaa Fr. 6.

Fr. 10. Det er høst, men dei er ferdige med fjøsarbordet, og såa dei har ete til "mors" (midagi). Ofte fermer dei

paa ljosí att. ell. set i nye ljos-vykaars,
eftan ell. naor den har frammaade in
joli, sérleg um det er bortz med.
Sp. 11. Yon, folksalmar og sonningar.

Sp. 12. Det er so ynnist. Til over trekkar
dagen, ell. til fyrste dag joh,
Sp. 13. Ofkast fer vist borni vera med
en knausa frub i hizzarnar.

Sp. 14, 15. Grass, folket av anna, ell. gram,
mar, aldrin var i broset her.

Sp. 16. Nei. Haddi den eit fra utanfor glass
raakte det rok, at den hengde eit korn
band upp i det, mens rette jolebordet
var paa ei lang stang ved laavedörn
ell. ved beitakosten.

Joleklaus.

1. Nei det vart ikke brukt her, sonn og
hugnar. Den vaska ikke golvet her fyr, i
1880 aars, mens tek joh og andre høglidam
ell. den hadde frammaade ell ymse tåne-
ver, so skvette den vask paa golvet av
sopber godt med ein "sopling" av bjørdeeris.
Etterpaa tok den friske, grøn brøte, trakken
dessa örnen, an strøgde dem over golvet.

Skikkelsen med briske paa golvet trakk seg
her, etter at den tok fel an vasket golvet også.

Nem at den hadde halm paa golvet joh,
eftan var male vist ein gammal skikk her.

Ein mann her syver Gurigaard, sonn
er vel 81 aar, gammal fortel, at daa man
var innanagut, hadde den jarret litt halm
over golvet joleftan, Naar den hadde
brukt vel paa pissem um kveklodse, so
det var ein ghatraus, og den slette spjeldet

i prisprøya, folk far han også ein libes.
"halmviske" aa. Kastar praa, glohaugen,
men di han, så, at varren, ogðo skulld
ha vitt. Um døde stendde varan sører eit
offer til enden, ekki døde var for, at det
vart ein libes friste røkkuheit, viske han
ikke. Dette var praa eit siraabrukt, "phass."
Men ein annan gammal mann, som no
er død fortalte også, at dei haðdu halm
praa golvet jo leitt inn, daa han var siraam
gutti.

4048

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING